

COMUNICAT PRIMER DE MAIG

SECRETARIA DE LA DONA I ORGANIZACIÓN DE MUJERES DE LA CONFEDERACIÓN INTERSINDICAL

Aquest Primer de Maig de 2015, les dones del sindicat STEI tenim més motius que mai per omplir el carrer amb les nostres reivindicacions. La lluita sindical feminista es carrega d'arguments davant el panorama d'espoli dels nostres drets socials, laborals i econòmics i davant la pervivència d'antigues formes de discriminació i la revitalització d'altres noves.

Els efectes d'aquesta crisi sistèmica ens aboquen a la pobresa. Els fruits d'aquesta reforma laboral ens empenyen a l'atur i a la precarització de l'ocupació, del salari i de les prestacions derivades. De les 273.900 ocupacions recuperades en l'últim any, només 1 de cada 5 han estat per a dones; som el 72,9% del total de persones ocupades a temps parcial, les prestacions per desocupació cobreixen només al 42,4% dels 2,6 milions d'aturades; som beneficiàries del 70% de les prestacions no contributives. Si s'aconseguís la igualtat al mercat laboral, el PIB s'incrementaria a Espanya un 32% de mitjana.

Mentre que els beneficis econòmics de la prostitució s'inclouen en el PIB nacional, el treball de tenir cura i el sosteniment de la vida a la llar realitzada per dones (equivalent al 27,4%) segueix sense estar reconegut.

El cost de les idees morals i religioses d'aquest Govern es centra en la nostra salut i en els nostres drets reproductius i sexuals, les quals, malgrat haver-los suposat dimissions i el repudi de dones i homes que creuen en la LLIBERTAT inherent de totes les dones, tornen a rearmar-se, aquesta vegada contra les més febles, les més desprotegides, les més joves, del criteri de les quals i maduresa dubten per poder decidir avortar, però no ho fan per considerar que poden exercir la responsabilitat de ser mares.

S'està pactant a les nostres esquenes un TTIP que recaurà manifestament sobre nosaltres i afectarà les nostres vides de manera fonamental, donant prioritat a les normatives d'Estats que, com EUA, no han ratificat la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de Discriminació contra la Dona (CEDAW), i no han signat vuit dels deu Convenis fonamentals de la OIT com el que defensa la igualtat de remuneració entre dones i homes, el de Suport a treballadors/es amb responsabilitats familiars, o el de protecció de la maternitat que regula permisos, prestacions, i dret a la lactància. Entre les conseqüències d'aquest tractat es troba la privatització de serveis públics i retallades a l'anomenat Estat del Benestar, que tornaran a incidir en l'ocupació femenina, majoritari en el sector públic, destruint ocupacions de qualitat, retallant despeses en serveis a la infància, la salut, i a la dependència, sent la dona novament l'amortidor dels serveis no rebuts, reforçant la divisió sexual del treball que situa a la llar la responsabilitat del sosteniment de la vida, rendible per a la maquinària dels mercats, però esperó del conservadorisme moral profundament misogin. Aquest TTIP i les seves dades macroeconòmiques no són neutres, reforcen els llaços entre patriarcat i neoliberalisme,

mercantilitzant les nostres vides i els nostres cossos, ja que, al mateix temps que ens fa infranquejable el sostre de vidre, ens apropa cada vegada més als sòls aferradissos de la institucionalització de la precarietat.

La perspectiva política segueix obstinada a considerar-nos només com a víctimes, sense menyscar la xacra de la violència de gènere des de la seva arrel: la prevenció i l'educació. La dotació pressupostària per VG és un 23% menor que la de 2009. Segueixen sense aplicar-se mesures d'inserció laboral per a dones víctimes de violència de gènere; de les més de 124.893 dones que cada any denuncien violència de gènere, només el 0,5%, han tengut un contracte bonificat.

Per tot això, aquest Primer de Maig les dones del sindicat STEI aixecarem la nostra veu per seguir reivindicant la igualtat real entre homes i dones, i fem una crida als milers de dones dels diferents territoris, per a la unitat, l'esperança i la fortalesa, perquè no es rendeixin en la defensa dels seus drets, i per seguir reclamant la necessitat de redefinir el terme *treball* i eliminar la seva divisió a l'espai públic i el privat, insistint que la cura i el sosteniment de la vida -i no els beneficis dels mercats- han d'estar al centre de la vida econòmica. Per això cridarem juntes:

♀ Ens neguem a acceptar la precarització imposada i normativitzada de les nostres vides, a canvi del “progrés” econòmic d'aquest país.

♀ Reclamem un nou sistema de producció, que sota la perspectiva d'una política econòmica feminista, garanteixi una redistribució equitativa i una reorganització socioeconòmica, on la infància, la criança i la cura no siguin “cosa de dones”, sinó que la coresponsabilitat sigui l'eix de partida i que la igualtat salarial no sigui una meta a aconseguir sinó un objectiu aconseguit.

♀ Exigim una política realista i preventiva contra el terrorisme masclista que renovi les bases socio-afectives en les quals se sustenta i que protegeixi eficaçment a les víctimes i als seus fills i filles; i que, en l'àmbit públic, lluiti contra els diferents assetjaments que sofrem pel fet de ser dones.

♀ Instem a la paralització immediata de qualsevol tractat internacional que no obligui i sancioni a les grans transnacionals i resta d'inversors i estats a actuar sota el principi i compliment de la protecció dels drets humans.

Secretaria de la Dona STEI Intersindical i
Organización de Mujeres de la Confederación Intersindical

Palma, 1 maig 2015.